यश्चाप्सरोविभ्रममण्डनानां सम्पादयित्रीं शिखरैर्बिभर्ति ।
बलाहकच्छेदविभक्तरागामकालसन्ध्यामिव धातुमत्ताम् ॥४॥
पदं तुषारस्रुतिधौतरक्तं यस्मिन्नदृष्ट्वापि हतद्विपानाम् ।
विन्दन्ति मार्गं नखरन्ध्रमुक्तैर्मुक्ताफलैः केसरिणां किराताः ॥५॥
आमेखलं सञ्चरतां घनानां छायामधःसानुगतां निषेव्य ।
उद्वेजिता वृष्टिभिराश्रयन्ते शृङ्गाणि यस्यातपवन्ति सिद्धाः ॥६॥
न्यस्ताक्षरा धातुरसेन यत्र भूर्जत्वचः कुञ्जरबिन्दुशोणाः ।
व्रजन्ति विद्याधरसुन्दरीणामनङ्गलेखक्रिययोपयोगम् ॥७॥
यः पूरयन्कीचकरन्ध्रभागान्दरीमुखोत्थेन समीरणेन ।
उद्गास्यतामिच्छति किन्नराणां तानप्रदायित्वमिवोपगन्तुम् ॥८॥

---

4. Gestat ille in cacuminibus suis aeris copiam, similem crepusculo praeter tempus oborto, quae per nubium intervalla colorem suum ostendit, atque *Apsarases* ornamenta festiva induere facit.

5. In hoc monte *Kirátae,* quanquam non vident leonum, qui elephantos occiderunt, vestigia, quia nive liquescente sanguis ablutus est, viam eorum inveniunt, margaritis, quae ex unguium fissuris exciderunt, indicatam.

6. *Siddhae,* postquam umbra nubium, usque ad montis cingulum descendentium, in inferioribus planitiebus gavisi sunt, pluviis perterriti confugiunt in eius cacumina, solis calori obnoxia.

7. Ibi *Bhúrjarum* arborum cortices, macularum instar in elephanti facie rubicundi, postquam aeris succo litterae iis inscriptae sunt, pulchris *Vidyádhararum* puellis epistolarum amatoriarum vice inserviunt.

8. Ille, arundinum fistulas implens vento, e cavernis, quasi ex oribus illius orto, *Kinnaris* cantaturis quasi cantu praeire cupit.